

hedder det ikke en ændring af familiemønsteret, så hedder det simpelt hen en opløsning af familien, og at det for så vidt kan være denne opløsning af familien, som dette lovforslag for så vidt manifesterer – i hvert fald bidrager til?

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Ikke overraskende er jeg uenig med hr. Søren Krarup i spørgsmålet. Vi synes i Socialdemokratiet, at det her lovforslag ganske udmærket reflekterer en refleksion og en naturlig forlængelse af, at familien i de her år og de seneste årtier jo har ændret karakter.

Som jeg fornemmede lidt på de to herrers debat med den tidligere ordfører, så er man parat til nærmest at sidestille nationens endeligt med det her lovforslag. Det er ikke en frygt, vi i Socialdemokratiet deler. Vi synes ikke, at det gør noget, at man lader sig forstyrre af virkeligheden en gang imellem, når man ændrer lovgivningen.

Som sagt mener vi faktisk, at det her lovforslag er et udmærket resultat af, at man selvfølgelig indstiller navneloven på bl.a. de familiemønstre, som nu engang er gældende i det danske samfund i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil følge op med at spørge, om hr. Morten Bødskov ikke er enig med mig i, at det at være en familie naturligvis er ensbetydende med, at den individuelle frihed dermed begrænses, for man hører hjemme i en given sammenhæng, som man derfor også er bundet af. Det vil sige, at det at være individ møder i selve det, at der er en familie, sin begrænsning. Når man omvendt siger, at individet er det afgørende, for så vidt det eneste, så har man dermed afvist familien, og så har man opløst enhver historisk sammenhæng, som kan forpligte et menneske. Jeg siger, at det sidste, denne dyrkelse af individet, er en åndelig tomhed, som også fører til et samfund, hvor alt er rodløst og for så vidt opløst.

Jeg er klar over, at hr. Morten Bødskov måske vil være uenig med mig i det, men der vil jeg dog alligevel gøre opmærksom på, at der faktisk var adskillige socialdemokrater, jeg nævner f.eks. statsministrene Hans Hedtoft og H.C. Hansen, hvis syn på familie og på ægteskab var ganske modsat.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Hvis nu hr. Søren Krarup havde hørt efter, hvad jeg havde sagt, så havde der ikke været grundlag for at stille de sidste to spørgsmål, nemlig at det, jeg og Socialdemokratiet mener, er, at i stedet for at betragte os som en del af en slægt i sådan navnelovsmæssig henseende tror jeg, der er ganske mange, som betragter sig som et individ. I den sammenhæng nævnte jeg ikke familien. Tværtimod nævnte jeg jo, at de steder, hvor den her typiske kernefamilie fungerer, fungerer den fint, og det er der ganske mange eksempler på.

Det, jeg fornemmer, Dansk Folkeparti har svært ved at indse, er, at virkeligheden er forandret, og at der er ganske mange familier, som lever sammen på anderledes vilkår end lige nøjagtig, hvad der er gældende, når man lytter til det typiske familiemønster, som Dansk Folkeparti taler om. Det er det, der er virkeligheden, og det synes vi er ganske udmærket at lade sig forstyrre af en gang imellem, så man altså også indretter lovgivningen på det.

Så vil jeg sige, at det her jo er muligheder, altså folk kan lade være med at benytte sig af det, de kan vælge at leve i et ægteskab, de kan vælge at leve i deres familie, de kan lade være med at ændre de navne, de får ved dåben osv. Det er fuldstændig op til dem selv. Men det her er muligheder, som sikrer, at der ikke skal stå barrierer i vejen for, at det familiemønster, man nu engang lever i, kan man også få et navn efter.

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Martin Henriksen (DF):

Dansk Folkeparti kan godt se, at en vis liberalisering af loven er i god tråd med udviklingen, dog er det vigtigt at slå fast, at ens navn er en del af ens identitet. Dansk Folkeparti har ikke noget imod, at man forenkler tingenes gang og dermed gør det lettere for den enkelte borger. Vi anser det for positivt, at kirkens rolle fastholdes i lovforslaget. Det er kulturbestemt, at folkekirken har en rolle at spille på det her område.

Ligeledes finder vi, at det er et sympatisk træk, at lovforslaget eksempelvis giver islændinge i Danmark mulighed for at følge deres navneskik, og at loven forsøger at genoplive en gammel dansk navneskik, nemlig erhvervelsen af patronymnavne. Dansk Folkeparti finder dog ikke, at det er nødvendigt at tage så markante